

**MINISTER
TRANSPORTU, BUDOWNICTWA
I GOSPODARKI MORSKIEJ**

Warszawa, dnia 31 sierpnia 2012 r.

BOII-3ks/BP-5ks-772-138-1018/11/12
L.dz.: KO/11/12951

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), zwanej dalej „*kpa*”, oraz art. 11g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą*”, po rozpatrzeniu odwołań Stanisławy Harcaj i Ireny Borowiec, reprezentowanych przez pełnomocnika – radcę prawnego Stanisława Tuźnika, od decyzji Wojewody Świętokrzyskiego Nr 8/11 z dnia 24 sierpnia 2011 r., znak: IG.III.7820.9.2011, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla przedsięwzięcia polegającego na budowie drogi dojazdowej w ciągu drogi krajowej S7, na odcinku Występa – Barcza wraz z wiaduktem nad linią kolejową Warszawa – Kraków, przebudową istniejącej sieci uzbrojenia terenu i przebudową dróg innych kategorii, na terenie gmin: Łączna i Zagnańsk,

I. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 13, w pkt XIV, zapis:

„1. Niniejszej decyzji nadaję rygor natychmiastowej wykonalności.

2. Rygor natychmiastowej wykonalności zobowiązuje do:

- a) niezwłocznego wydania nieruchomości, opróżnienia lokali i innych pomieszczeń,**
- b) uprawnia Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad do faktycznego objęcia nieruchomości w posiadanie,**
- c) uprawnia do rozpoczęcia robót budowlanych.”**

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejscu uchylecia, zapisu:

„1. Działając na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, określam termin wydania nieruchomości oraz opróżnienia lokali i innych pomieszczeń na 120 dzień od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

2. Jednocześnie, działając na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, nadaję niniejszej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Wobec powyższego, decyzja niniejsza:

- zobowiązuje do niezwłocznego wydania nieruchomości oraz opróżnienia lokali i innych pomieszczeń,
- uprawnia do faktycznego objęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi,
- uprawnia do rozpoczęcia robót budowlanych.”

II. Uchylam:

– w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronach 11 i 12, zapis:

„ VIII. Szczegółowe wymagania dotyczące nadzoru na budowie:

1. Nakładam na inwestora obowiązek ustanowienia inspektorów nadzoru inwestorskiego w specjalnościach:

– drogowej (art. 14 ust. 1 pkt 2a ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2010r. Nr 243, poz. 1623 z późn. zm.) lub innej upoważniającej do wykonywania robót w zakresie dróg, zgodnie z wymaganiami § 2 ust. 1 pkt 15 oraz § 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 19 listopada 2001r. w sprawie rodzajów obiektów budowlanych, przy których realizacji jest wymagane ustanowienie inspektora nadzoru inwestorskiego (Dz. U. z 2001r. Nr 138, poz. 1554),

– mostowej (art. 14 ust. 1 pkt 2b ustawy – Prawo budowlane) lub innej upoważniającej do wykonywania robót w zakresie mostów, zgodnie z wymaganiami § 2 ust. 1 pkt 4 oraz § 4 ww. rozporządzenia,

– instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych (art. 14 ust. 1 pkt 5 ustawy Prawo budowlane) lub innej upoważniającej do wykonywania robót w zakresie sieci elektrycznych, zgodnie z wymaganiami § 2 ust. 2 oraz § 4 ww. rozporządzenia,

– telekomunikacyjnej (art. 14 ust. 1 pkt 2e ustawy – Prawo budowlane) lub innej upoważniającej do wykonywania robót w zakresie linii telekomunikacyjnych przewodowych, zgodnie z wymaganiami § 2 ust. 1 pkt 12 oraz § 4 ww. rozporządzenia.

2. Inwestor jest zobowiązany przed przystąpieniem do użytkowania uzyskać ostateczną decyzję o pozwoleniu na użytkowanie.

3. Kierownik budowy jest obowiązany prowadzić dziennik budowy.”, oraz

– w pouczeniu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronach 18 i 19, zapis:

„Inwestor jest obowiązany zawiadomić o zamierzonym terminie rozpoczęcia robót budowlanych, na które jest wymagana decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego oraz projektanta sprawującego nadzór nad zgodnością realizacji budowy z projektem, co najmniej na 7 dni przed ich rozpoczęciem, dołączając na piśmie:

1. oświadczenie kierownika budowy (robót), stwierdzające sporządzenie planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz przyjęcie obowiązku kierowania budową (robotami budowlanymi), a także oświadczenie, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy Prawo budowlane,

2. w przypadku ustanowienia nadzoru inwestorskiego – oświadczenie inspektora nadzoru inwestorskiego, stwierdzające przyjęcie obowiązku pełnienia nadzoru inwestorskiego nad danymi robotami budowlanymi, a także oświadczenie, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy Prawo budowlane,

3. informację zawierającą dane zamieszczone w ogłoszeniu, o którym mowa w art. 42 ust. 2 pkt 2 ustawy Prawo budowlane.

Inwestor może przystąpić do użytkowania obiektu przed wykonaniem wszystkich robót budowlanych pod warunkiem uzyskania pozwolenia na użytkowanie, wydanego przez Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

Przed wydaniem pozwolenia na użytkowanie obiektu Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego przeprowadzi obowiązkową kontrolę budowy, zgodnie z art. 59a ustawy Prawo budowlane. Wniosek o udzielenie pozwolenia na użytkowanie stanowi wezwanie właściwego organu do przeprowadzenia obowiązkowej kontroli.

Zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635 z późn. zm.) inwestor jest zwolniony od opłaty skarbowej.”

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, zapisu:

„ VIII. Szczegółowe wymagania dotyczące nadzoru na budowie oraz inne postanowienia:

1. Nakładam na inwestora obowiązek ustanowienia inspektorów nadzoru inwestorskiego w specjalnościach:

– drogowej (art. 14 ust. 1 pkt 2a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623 z późn. zm.) lub innej upoważniającej do wykonywania robót w zakresie dróg, zgodnie z wymaganiami § 2 ust. 1 pkt 15 oraz § 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 19 listopada 2001r. w sprawie rodzajów obiektów budowlanych, przy których realizacji jest wymagane ustanowienie inspektora nadzoru inwestorskiego (Dz. U. z 2001r. Nr 138, poz. 1554),

– mostowej (art. 14 ust. 1 pkt 2b ustawy – Prawo budowlane) lub innej upoważniającej do wykonywania robót w zakresie mostów, zgodnie z wymaganiami § 2 ust. 1 pkt 4 oraz § 4 ww. rozporządzenia,

– instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych (art. 14 ust. 1 pkt 5 ustawy Prawo budowlane) lub innej upoważniającej do wykonywania robót w zakresie sieci elektrycznych, zgodnie z wymaganiami § 2 ust. 2 oraz § 4 ww. rozporządzenia,

– telekomunikacyjnej (art. 14 ust. 1 pkt 2e ustawy – Prawo budowlane) lub innej upoważniającej do wykonywania robót w zakresie linii telekomunikacyjnych przewodowych, zgodnie z wymaganiami § 2 ust. 1 pkt 12 oraz § 4 ww. rozporządzenia.

2. Inwestor jest zobowiązany przed przystąpieniem do użytkowania uzyskać ostateczną decyzję o pozwoleniu na użytkowanie.

3. Kierownik budowy jest obowiązany prowadzić dziennik budowy.

4. Inwestor jest obowiązany zawiadomić o zamierzonym terminie rozpoczęcia robót budowlanych, na które jest wymagana decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego oraz projektanta sprawującego nadzór nad zgodnością realizacji budowy z projektem, co najmniej na 7 dni przed ich rozpoczęciem, dołączając na piśmie:

- oświadczenie kierownika budowy (robót), stwierdzające sporządzenie planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz przyjęcie obowiązku kierowania budową (robotami budowlanymi), a także oświadczenie, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy Prawo budowlane,

- w przypadku ustanowienia nadzoru inwestorskiego – oświadczenie inspektora nadzoru inwestorskiego, stwierdzające przyjęcie obowiązku pełnienia nadzoru inwestorskiego nad danymi robotami budowlanymi, a także oświadczenie, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy Prawo budowlane,

- informację zawierającą dane zamieszczone w ogłoszeniu, o którym mowa w art. 42 ust. 2 pkt 2 ustawy Prawo budowlane.

5. Inwestor może przystąpić do użytkowania obiektu przed wykonaniem wszystkich robót budowlanych pod warunkiem uzyskania pozwolenia na użytkowanie, wydanego przez Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

6. Przed wydaniem pozwolenia na użytkowanie obiektu Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego przeprowadzi obowiązkową kontrolę budowy, zgodnie z art. 59a ustawy Prawo budowlane. Wniosek o udzielenie pozwolenia na użytkowanie stanowi wezwanie właściwego organu do przeprowadzenia obowiązkowej kontroli.

7. Zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635 z późn. zm.) inwestor jest zwolniony od opłaty skarbowej.”

III. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

Uzasadnienie

Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Zbigniewa Kochaniaka, Kierownika Projektu, zwany dalej „inwestorem”, działając na podstawie art. 11a ust. 1 *ustawy*, wystąpił do Wojewody Świętokrzyskiego z wnioskiem z dnia 27 maja 2011 r. (data wpływu do Świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach: 27 maja 2011 r.), o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla zadania pn.: „Budowa drogi dojazdowej na odcinku Występa – Barcza wraz z wiaduktem nad linią kolejową Warszawa - Kraków”.

Jednocześnie inwestor, działając na podstawie art. 17 ust. 1 *ustawy*, wniósł o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Inwestor wyjaśnił, iż za nadaniem decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności przemawia:

- ważny interes społeczny związany z dostępem terenów przyległych do nowo oddanej drogi S7 na odcinku Skarżysko Kamienna – Występa – Wiśniówka,
- ochrona zdrowia i życia ludzkiego przez zwiększenie bezpieczeństwa ruchu drogowego,

- polepszenie standardów środowiskowych w zakresie ograniczenia emisji hałasu przez zastosowanie ekranów akustycznych oraz ograniczenia emisji zanieczyszczeń komunikacyjnych przez nasadzenia pasów zieleni izolacyjnej,
- interes ekonomiczny wynikający ze współfinansowania zamierzenia budowlanego ze środków Unii Europejskiej.

Po wstępnej analizie kompletności złożonego przez inwestora wniosku stwierdzono w nim braki formalne. W związku z powyższym, Wojewoda Świętokrzyski pismem z dnia 10 czerwca 2011 r., znak: IG.III.7820.9.2011, wezwał inwestora do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania. Inwestor uczynił zadość ww. wezwaniu, przekazując brakujące dokumenty przy pismach z dnia 22 czerwca 2011 r., znak: Ze-3979/DK/P4/IKo/1395/06/2011, z dnia 28 czerwca 2011 r., znak: Ze-3979/DK/P4/ZKo/1405/06/2011, oraz z dnia 1 lipca 2011 r., znak: GDDKiA-O/KI-P2-mk-4111-3-38/11,

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie z wniosku z dnia 27 maja 2011 r. Wojewoda Świętokrzyski, działając na podstawie art. 11a ust. 1, art. 11b, art. 11d, art. 11f, art. 11i ust. 1, art. 12, art. 17, art. 19, art. 20 ust. 1, 2 i 3, art. 20a i art. 20b *ustawy*, oraz art. 104 *kpa*, wydał w dniu 24 sierpnia 2011 r. decyzję Nr 8/11, znak: IG.III.7820.9.2011, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla przedsięwzięcia polegającego na budowie drogi dojazdowej w ciągu drogi krajowej S7, na odcinku Występa – Barcza wraz z wiaduktem nad linią kolejową Warszawa – Kraków, przebudową istniejącej sieci uzbrojenia terenu i przebudową dróg innych kategorii, na terenie gmin: Łączna i Zagnańsk, oraz nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Od powyższej decyzji odwołania do Ministra Infrastruktury, za pośrednictwem organu pierwszej instancji, wniosły: Stanisława Harcaj i Irena Borowiec, reprezentowane przez pełnomocnika – radcę prawnego Stanisława Tuźnika.

Stanisława Harcaj w odwołaniu z dnia 5 września 2011 r., złożonym bezpośrednio w Świętokrzyskim Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach w dniu 7 września 2011 r., zaskarżyła decyzję Wojewody Świętokrzyskiego Nr 8/11 z dnia 24 sierpnia 2011 r. w części dotyczącej wywłaszczenia nieruchomości o nr ew. 136/8, położonej w miejscowości Występa, gmina Łączna. Skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji w ww. części poprzez określenie, że wywłaszczeniu na cele związane z realizacją przedmiotowej inwestycji drogowej, podlega cała nieruchomość o nr ew. 136/8, bez jej podziału, w oparciu o przepis art. 113 ust. 3 *ustawy* z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, z późn. zm.), zwanej dalej „*ugn*”.

Jednocześnie Stanisława Harcaj wniosła o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji w części objętej odwołaniem, na okres do czasu rozstrzygnięcia odwołania przez organ II instancji.

W uzasadnieniu odwołania skarżąca wyjaśniła, iż przejęcie na rzecz Skarbu Państwa jedynie części działki o nr ew. 136/8 spowoduje, iż pozostała część nieruchomości nie będzie do niczego przydatna. Ponadto w ocenie skarżącej, ww. podział nieruchomości obniży jej wartość rynkową niemal do zera, gdyż będzie to nieprzydatny gospodarczo i rolniczo niewielki pasek nieruchomości niezabudowanej, stanowiący co najwyżej 10% wartości tej części nieruchomości przed podziałem.

Irena Borowiec w odwołaniu z dnia 21 września 2011 r. (data nadania w placówce pocztowej: 22 września 2011 r.) zaskarżyła decyzję Wojewody Świętokrzyskiego Nr 8/11 z dnia 24 sierpnia 2011 r. w części dotyczącej wywłaszczenia nieruchomości o nr ew. 131, położonej w miejscowości Występa, gmina Łączna. Skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji w ww. części poprzez określenie, że wywłaszczeniu na cele związane z realizacją przedmiotowej inwestycji drogowej, podlega cała nieruchomość o nr ew. 131, bez jej podziału, w oparciu o przepis art. 113 ust. 3 *ugn.*

W uzasadnieniu odwołania skarżąca wyjaśniła, iż przejęcie na rzecz Skarbu Państwa jedynie części działki o nr ew. 131 spowoduje, iż pozostała część nieruchomości nie będzie do niczego przydatna. Ponadto w ocenie skarżącej, ww. podział nieruchomości obniży jej wartość rynkową niemal do zera, gdyż będzie to nieprzydatny gospodarczo i rolniczo niewielki pasek nieruchomości niezabudowanej, stanowiący co najwyżej 10% wartości tej części nieruchomości przed podziałem.

Jednocześnie Iwona Borowiec wniosła o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji w części objętej odwołaniem, na okres do czasu rozstrzygnięcia odwołania przez organ II instancji.

Powyższe odwołania wniesiono w terminie.

Organ odwoławczy zważył co następuje.

Na wstępie wyjaśnić należy, że na mocy § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 listopada 2011 r. w sprawie utworzenia Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 250, poz. 1503), Ministerstwo Infrastruktury, z dniem 18 listopada 2011 r., uległo przekształceniu w Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej.

W myśl § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu, Budownictwa

i Gospodarki Morskiej (Dz. U. Nr 248, poz. 1494) organ ten kieruje m.in. działem administracji rządowej budownictwo oraz gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa.

Zgodnie zaś z art. 11g ust. 1 pkt 2 *ustawy*, minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej jest organem wyższego stopnia, do którego służy odwołanie od wydanej przez wojewodę decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. W związku z powyższym, organem właściwym do rozpatrzenia odwołań Stanisławy Harcaj i Ireny Borowiec, reprezentowanych przez pełnomocnika – radcę prawnego Stanisława Tuźnika, od zaskarżonej decyzji Wojewody Świętokrzyskiego jest obecnie Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, zwany dalej „*Ministrem*”.

Organ drugiej instancji, w trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego, rozpatrzył ponownie wniosek inwestora z dnia 27 maja 2011 r. o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez organ pierwszej instancji, zbadał prawidłowość przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji postępowania i wydanej przez Wojewodę Świętokrzyskiego decyzji Nr 8/11, znak: IG.III.7820.9.2011, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla przedsięwzięcia polegającego na budowie drogi dojazdowej w ciągu drogi krajowej S7, na odcinku Występa – Barcza wraz z wiaduktem nad linią kolejową Warszawa – Kraków, przebudową istniejącej sieci uzbrojenia terenu i przebudową dróg innych kategorii, na terenie gmin: Łączna i Zagnańsk, oraz rozpatrzył zarzuty podniesione w odwołaniach.

Zgodnie z art. 11a ust. 1 *ustawy*, wniosek do Wojewody Świętokrzyskiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji wniósł w dniu 27 maja 2011 r. Zbigniew Kochaniak, Kierownik Projektu, działający na podstawie pełnomocnictwa z dnia 26 maja 2011 r., znak: GDDKiA-O/KI-D1-pk/0157-16/11, udzielonego przez Ewę Saylor, Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Kielcach, reprezentującą Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad na podstawie pełnomocnictwa ogólnego z dnia 25 stycznia 2006 r., znak: GDDKiA-BP-2-0157-22/2006.

Przed złożeniem wniosku inwestor, zgodnie z art. 11b ust. 1 *ustawy*, uzyskał opinie właściwych miejscowo zarządu województwa, zarządu powiatu oraz wójta (burmistrza, prezydenta miasta), tj.:

- pozytywną opinię Zarządu Powiatu Skarżyskiego – Uchwała Nr 3/7/2010 z dnia 20 grudnia 2010 r.,
- pozytywną opinię Wójta Gminy Łączna z dnia 12 stycznia 2011 r., znak: T-5541/1/11,
- pozytywną opinię Wójta Gminy Zagnańsk z dnia 22 grudnia 2010 r., znak: BID-7331/DR/2/4/2010.

W aktach sprawy znajduje się Uchwała Nr 421/11 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 29 czerwca 2011 r. pozytywnie opiniująca przedmiotowy wniosek. Inwestor wystąpił o stanowisko Zarządu Województwa Świętokrzyskiego pismem z dnia 16 czerwca 2011 r., znak: Ze-3979/DK/P4/IKo/1375/06/2011. Ponadto, w aktach sprawy znajduje się również pismo Powiatowego Zarządu Dróg w Kielcach, będącego powiatową jednostką organizacyjną Powiatu Kieleckiego, z dnia 20 czerwca 2011 r., znak: PZD.DM.5541/18/2011, pozytywnie opiniujące przedmiotowy wniosek, stanowiące odpowiedź na pismo inwestora z dnia 14 czerwca 2011 r., znak: Ze-3979/KP/IKo/1357/06/2011, skierowane do Zarządu Powiatu Kieleckiego. Powyższe opinie inwestor uzyskał po uprzednim wezwaniu go o ww. dokumenty przez Wojewodę Świętokrzyskiego pismem z dnia 10 czerwca 2010 r., znak: IG.III.7820.9.2011.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 *ustawy*, do wniosku załączono mapy w skali 1:500, na których przedstawiono proponowany przebieg inwestycji, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu. Ponadto wniosek zawierał analizę powiązania drogi z innymi drogami publicznymi oraz określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu. Do wniosku załączono również mapy w skali 1:1000 i 1:2000 zawierające projekty podziału nieruchomości.

Do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej inwestor dołączył projekt budowlany wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami oraz dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi. Projekt został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 *ustawy* z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.). Zgodnie z art. 20 ust. 4 tej *ustawy*, do projektu dołączono oświadczenia projektanta i sprawdzającego o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Projekt budowlany został uzgodniony przez Zespół Uzgadniania Dokumentacji Projektowej Starostwa Powiatowego w Skarżysku-Kamiennej (Opinia nr GG.I.7442-412/10 z dnia 17 grudnia 2010 r. i Opinia nr GG.I.7442-2/11 z dnia 11 stycznia 2011 r.) oraz przez Zespół Uzgadniania Dokumentacji Projektowej Starostwa Powiatowego w Kielcach (Opinia nr ZUDP-1587/2010 z dnia 12 stycznia 2011 r.).

Przedmiotowy projekt budowlany jest zgodny z decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach z dnia 21 lipca 2010 r., znak: RDOŚ-26-WOO.I-6613/3-33/09/kt, o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia, sprostowaną postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach z dnia 27 lipca 2010 r., znak: RDOŚ-26-WOO.I-6613/3-33/09/kt.

Po dokonaniu analizy przedłożonego przez inwestora projektu budowlanego, *Minister* stwierdził, że jest on zgodny z art. 34 ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą Prawo budowlane*”, oraz z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1133, z późn. zm.):

W aktach sprawy znajduje się postanowienie Starosty Kieleckiego z dnia 4 sierpnia 2011 r., znak: B-II.673.2.2011, uzgadniające planowaną inwestycję bez zastrzeżeń w zakresie przebiegu i charakterystyki technicznej drogi oraz sieci uzbrojenia terenu wyprowadzonych poza granice terenu kolejowego zamkniętego na działki oznaczone nr ewid. 1388/2, obręb 11 Zachełmie, gm. Zagańsk, oraz 1284/15, obręb 4 Gruszka, wydane na podstawie art. 33 ust. 2 pkt 4b i art. 82 ust. 2 *ustawy Prawo budowlane*, art. 11d ust. 1 pkt 7 *ustawy* oraz art. 126 *kpa*.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 8 *ustawy* do wniosku inwestor załączył także:

- pismo Okręgowego Urzędu Górniczego w Kielcach z dnia 4 stycznia 2011 r., znak: KIE/5140/0120/10/06721/LS, informujące, iż w granicach terenu objętego opracowaniem nie ma terenów górniczych dla złóż kopalin podstawowych i pospolitych, dlatego brak jest podstaw prawnych do działania Urzędu w przedmiotowej sprawie w trybie przepisów *ustawy*,
- pismo Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie z dnia 13 grudnia 2010 r., znak: NU-5140-S-27/10, informujące o braku uwag do rozwiązań technicznych planowanej inwestycji,
- pismo Nadleśnictwa Zagańsk z dnia 21 stycznia 2011 r., znak: ZG 2126-2/2010-11, pozytywnie opiniujące przedmiotowy wniosek, stanowiące odpowiedź na pismo inwestora z dnia 30 listopada 2010 r., znak: Ze-3979/DK/P4/TZa/3621/11/2010, skierowane do Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu,
- pozytywną opinię Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 13 grudnia 2010 r., znak: IA-4330/4708/2010,
- pismo PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Zakład Linii Kolejowych w Kielcach z dnia 13 stycznia 2011 r., znak: IZOR-505-98/10/11, uzgadniające bez uwag przedmiotowy wniosek.

Planowana inwestycja zlokalizowana jest poza pasem technicznym i ochronnym morskich portów i przystani, ani nie znajduje się w obszarze miejscowości uzdrowiskowych, co powoduje, że w przedmiotowej sprawie nie są wymagane opinie dyrektora właściwego urzędu morskiego oraz ministra właściwego do spraw zdrowia.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 9 *ustawy*, do wniosku inwestor dołączył również

wymagane przepisami odrębnymi akty administracyjne:

- decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach z dnia 21 lipca 2010 r., znak: RDOŚ-26-WOO.I-6613/3-33/09/kt, o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia, sprostowaną postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach z dnia 27 lipca 2010 r., znak: RDOŚ-26-WOO.I-6613/3-33/09/kt,
- decyzję Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie z dnia 21 kwietnia 2011 r., znak: NU-5132-7/11, o pozwoleniu wodnoprawnym.

Analizując złożony przez inwestora wniosek *Minister* uznał, że zawiera on elementy wskazane w art. 11d ust. 1 *ustawy*.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Świętokrzyskiego postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje.

Zgodnie z dyspozycją art. 11d ust. 5 *ustawy*, Wojewoda Świętokrzyski pismem z dnia 5 lipca 2011 r., znak: IG.III.7820.9.2011, zawiadomił wnioskodawcę oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji, wysyłając zawiadomienie na adres wskazany w katastrze nieruchomości.

Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o jego wszczęciu w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim, urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi oraz na stronach internetowych tych gmin, a także w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające opublikowanie obwieszczenia:

- na tablicy ogłoszeń Świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach w dniach od 7 do 21 lipca 2011 r.,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Łączna w dniach od 7 do 22 lipca 2011 r. oraz na stronie internetowej ww. urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Zagnańsk w dniach od 7 do 21 lipca 2011 r. oraz na stronie internetowej ww. urzędu w tym samym terminie,
- w „Gazecie Wyborczej – Kielce” z dnia 7 lipca 2011 r.

W zawiadomieniu i obwieszczeniu organ pierwszej instancji poinformował strony o miejscu, gdzie strony lub ich pełnomocnicy mogą zapoznać się z dokumentacją dotyczącą inwestycji oraz zawiadomił o możliwości wnoszenia uwag lub wniosków.

W dniu 19 lipca 2011 r. do Wojewody Świętokrzyskiego wpłynęło pismo Stanisławy Harcaj z dnia 19 lipca 2011 r., zawierające wniosek o wykup, na podstawie art. 113 ust. 3 *ugn*, całej działki o nr ew. 136/8, położonej w miejscowości Występa, gmina Łączna. Stanisława Harcaj oświadczyła również, iż nie wyraża zgody na podział ww. działki

i przedstawiła propozycję rokowań co do ceny nieruchomości. W ocenie wnioskodawczyni, w wyniku ewentualnego podziału przedmiotowej nieruchomości w potencjalnym procesie wywłaszczeniowym straci ona bardzo na wartości i nie będzie w żaden sposób przydatna do celów, na które była dotychczas wykorzystywana. Wojewoda Świętokrzyski pismem z dnia 21 lipca 2011 r., znak: IG.III.7820.9.2011, przekazał ww. pismo Stanisławy Harcaj inwestorowi, w celu zajęcia stanowiska co do zasadności postulatu w nim zawartego. W piśmie z dnia 28 lipca 2011 r., znak: Ze-3979/DK/P4/IKo/1673/07/2011, inwestor wyjaśnił, iż wniosek Stanisławy Harcaj jest na obecnym etapie postępowania przedwczesny, gdyż dopiero ostateczna decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji zatwierdza projekt podziału nieruchomości. W piśmie z dnia 27 lipca 2011 r. Stanisława Harcaj podtrzymała swój postulat zawarty w piśmie z dnia 19 lipca 2011 r.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Świętokrzyski, działając na podstawie art. 11a ust. 1, art. 11b, art. 11d, art. 11f, art. 11i ust. 1, art. 12, art. 17, art. 19, art. 20 ust. 1, 2 i 3, art. 20a i art. 20b *ustawy*, oraz art. 104 *kpa*, wydał w dniu 24 sierpnia 2011 r. decyzję Nr 8/11, znak: IG.III.7820.9.2011, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla przedsięwzięcia polegającego na budowie drogi dojazdowej w ciągu drogi krajowej S7, na odcinku Występa – Barcza wraz z wiaduktem nad linią kolejową Warszawa – Kraków, przebudową istniejącej sieci uzbrojenia terenu i przebudową dróg innych kategorii, na terenie gmin: Łączna i Zagnańsk, oraz nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności, przychylając się do wniosku inwestora.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 *ustawy*, Wojewoda Świętokrzyski doręczył decyzję z dnia 24 sierpnia 2011 r. wnioskodawcy oraz zawiadomił o jej wydaniu pozostałe strony postępowania w drodze obwieszczenia opublikowanego:

- na tablicy ogłoszeń Świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach w dniach od 25 sierpnia do 9 września 2011 r.,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Łączna w dniach od 25 sierpnia do 8 września 2011 r. oraz na stronie internetowej ww. urzędu w tym samym terminie,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Zagnańsk w dniach od 25 sierpnia do 8 września 2011 r. oraz na stronie internetowej ww. urzędu w tym samym terminie,
- w „Gazecie Wyborczej – Kielce” z dnia 25 sierpnia 2011 r.

Ponadto dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych organ pierwszej instancji poinformował o wydaniu decyzji w drodze zawiadomień wysłanych na adresy wskazane w katastrze nieruchomości.

Analizując powyższą decyzję Wojewody Świętokrzyskiego, organ odwoławczy zważył, co następuje.

Na wstępie zaznaczyć należy, że kontrolowana decyzja, stosownie do art. 11f ust. 1 *ustawy*, zawiera wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, określenie linii rozgraniczających teren inwestycji (mapy w skali 1:500 przedstawiające proponowany przebieg drogi z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejącym uzbrojeniem terenu, oznaczone jako Załącznik Nr 1), określenie warunków wynikających z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej, potrzeb obronności państwa oraz wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich. W decyzji zatwierdzony został podział nieruchomości przedstawiony na mapach w skali 1:1000 i 1:2000 (oznaczonych jako Załącznik Nr 2), oraz wskazano nieruchomości, które staną się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa, z dniem, w którym decyzja stanie się ostateczna (wykaz ww. nieruchomości oznaczono jako Załącznik Nr 3). Ponadto, na mocy przedmiotowej decyzji zatwierdzono projekt budowlany (oznaczony jako Załącznik Nr 4). Wszystkie ww. Załączniki stanowią integralną część decyzji.

Analizując zaskarżoną decyzję Wojewody Świętokrzyskiego pod kątem spełnienia warunku określonego w art. 16 ust. 2 *ustawy*, *Minister* stwierdził, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji nie zawiera określenia terminu wydania nieruchomości objętych liniami rozgraniczającymi teren przedmiotowej inwestycji. Należy zauważyć, iż Wojewoda Świętokrzyski, po uwzględnieniu wniosku inwestora, na podstawie art. 17 ust. 1 *ustawy* nadał zaskarżonej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności, który w myśl ust. 4 ww. artykułu zobowiązuje do niezwłocznego wydania nieruchomości oraz uprawnia do faktycznego objęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi i rozpoczęcia robót budowlanych.

Stwierdzić należy jednakże, iż użycie w art. 16 ust. 2 *ustawy* sformułowania „decyzja (...) określa (...)” oznacza, iż wskazanie terminu, o którym mowa w tym przepisie, jest obligatoryjne.

Wobec powyższego w ocenie organu odwoławczego obowiązek zamieszczenia w sentencji decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zapisów w przedmiocie określenia terminu wydania nieruchomości istnieje niezależnie od faktu nadania temu rozstrzygnięciu rygoru natychmiastowej wykonalności. Należy bowiem stwierdzić, iż uzyskanie przez omawianą decyzję waloru ostateczności skutkuje ustaniem rygoru natychmiastowej wykonalności, wobec czego wykonanie tej decyzji wynika z faktu jej ostateczności, a nie przymiotu natychmiastowej wykonalności. Jakkolwiek wykonanie decyzji z rygorem natychmiastowej wykonalności i następnie uzyskanie przez decyzję waloru

ostateczności nie cofa skutków faktycznych wykonania tej decyzji w czasie obowiązywania rygoru natychmiastowej wykonalności (por. M. Wolanin *Ustawa o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. Komentarz*. Warszawa 2010), to w przypadku nieobjęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi do dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej stała się ostateczna, konieczne staje się rozstrzygnięcie w przedmiocie określenia terminu wydania nieruchomości niezbędnych dla realizacji inwestycji.

W przedmiotowej sprawie, w przypadku nieobjęcia nieruchomości w posiadanie przez właściwego zarządcę drogi do dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej stała się ostateczna, zastosowanie znajdzie termin określony w niniejszej decyzji zgodnie z art. 16 ust. 2 *ustawy*.

W związku z powyższym, *Minister*, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, w punkcie I niniejszej decyzji uchylił w sentencji zaskarżonej decyzji znajdujący się na stronie 13, w pkt XIV (ppkt 1 i 2), zapis dotyczący obowiązków i uprawnień wynikających z nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, orzekając w tym zakresie o ustaleniu, w miejscu uchylenia, zapisu czyniącego zadość obowiązkowi określönemu przez ustawodawcę w art. 16 ust. 2, jak również uwzględniającego wniosek inwestora w przedmiocie nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności i informującego o wynikających z nadania tego rygoru skutkach.

Ponadto, analizując zaskarżoną decyzję, *Minister* zauważył, że Wojewoda Świętokrzyski w pouczeniu ww. decyzji określił prawa i obowiązki inwestora, wynikające m.in. z przepisów *ustawy Prawo budowlane*.

Należy zauważyć, iż zgodnie z doktryną prawa administracyjnego to osnowa decyzji jest jednym z najważniejszych jej elementów, ponieważ wyraża rezultat stosowania normy prawa materialnego do konkretnego przypadku, w kontekście konkretnych okoliczności faktycznych i materiału dowodowego. Ma zatem charakter rozstrzygnięcia przesądzającego o istocie sprawy, o udzielonym uprawnieniu bądź nałożonym obowiązku (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10 września 2008 r., sygn. akt: I OSK 1440/07). Aby podmiot, który jest adresatem decyzji, nabył jakieś prawo lub został obciążony obowiązkiem, bądź też określono wobec niego warunki wykonywania nadanych uprawnień czy termin ich realizacji, ustalenia dotyczące ww. kwestii muszą być zawarte w osnowie decyzji i sformułowane w sposób jasny i precyzyjny, bez niedomówień i możliwości różnej interpretacji (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 lutego 2008 r., sygn. akt: I OSK 44/07, wyrok Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego w Krakowie z dnia 8 grudnia 2010 r., sygn. akt: III SA/Kr 586/10, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 sierpnia 1995 r., sygn. akt: III SA 1225/94, opubl. LexPolonica nr 313134, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego OZ w Gdańsku z dnia 27 czerwca 1996 r., sygn. akt: SA/Gd 1537/95, opubl. Lex nr 44086). Z kolei pouczenie decyzji, zwane również klauzulą odwoławczą, służy określeniu charakteru decyzji, a więc stwierdzeniu, czy jest ona ostateczna, czy też nie. W tym elemencie decyzji organ ogranicza się do wskazania stronie rodzaju środka prawnego przysługującego w odniesieniu do danej decyzji oraz terminu i trybu jego wniesienia, a także organu właściwego do jego rozpatrzenia.

Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, że organ pierwszej instancji w sposób wadliwy skonstruował pouczenie zaskarżonego rozstrzygnięcia, umieszczając w nim szereg merytorycznych zapisów, kształtujących prawa i obowiązki inwestora. W ocenie organu odwoławczego, ww. ustalenia powinny znaleźć się w osnowie decyzji, gdzie, jak wykazano powyżej, rozstrzyga się o istocie sprawy, tj. o udzielonych uprawnieniach, bądź nałożonych obowiązkach.

W związku z powyższym, *Minister* w punkcie II sentencji niniejszej decyzji, uchylając wskazane zapisy, znajdujące się na stronach 11 i 12 oraz na stronach 18 i 19, orzekł o ustaleniu nowego zapisu, określającego szczegółowe wymagania dotyczące nadzoru na budowie oraz inne postanowienia w zakresie praw i obowiązków inwestora.

Organ odwoławczy dokonując powyższych rozstrzygnięć uznał, że nie naruszają one zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 *kpa*, ponieważ zasadniczym rozstrzygnięciem decyzji Wojewody Świętokrzyskiego było ustalenie przebiegu linii rozgraniczających teren inwestycji, zatwierdzenie podziału nieruchomości i projektu budowlanego, a te pozostają zgodne z wnioskiem inwestora oraz z decyzją organu pierwszej instancji.

Badając zgodność z prawem pozostałej części zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy stwierdził, że czyni ona zadość innym wymogom *ustawy*, oraz że brak było podstaw do zakwestionowania decyzji poza częścią uchyloną i ustaloną w punkcie I i II sentencji niniejszej decyzji.

Organ drugiej instancji rozpatrując ponownie sprawę uznał, że przebieg planowanej inwestycji został ustalony prawidłowo. Organ uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które przedstawił inwestor w załączonej do wniosku dokumentacji. Wynika z niej, że przedmiotem inwestycji jest budowa drogi dojazdowej na odcinku Występa – Barcza wraz z wiaduktem nad linią kolejową Warszawa – Kraków.

Projektowana droga dojazdowa wybudowana zostanie w celu obsługi ruchu lokalnego wzdłuż drogi ekspresowej S7 i stanowić będzie jej integralną część. Będzie ona zlokalizowana na terenie województwa świętokrzyskiego, w obrębie dwóch powiatów: kieleckiego (gmina Zagnańsk) i skarżyskiego (gmina Łączna). Droga ta stanie się łącznikiem kilku sąsiednich miejscowości z Kielcami.

Inwestycja będzie polegała na budowie drogi dojazdowej, zjazdów indywidualnych, wiaduktu kolejowego, przepustów dla cieków oraz rowów odwadniających. Inwestycja ta obejmie ponadto przebudowę kanalizacji sanitarnej, sieci wodociągowej, sieci NN i SN, przebudowę i budowę oświetlenia terenu, przebudowę innych elementów kolidujących z drogą, wyburzenie budynku mieszkalnego i budynku gospodarczego na działkach o nr ew. 136/6 i 137/8, rozebranie kolidujących ogrodzeń, wycinkę zieleni, nasadzenie nowej zieleni, a szczególnie dogęszczenie lasów, budowę ekranów akustycznych oraz budowę płotków ochronnych dla płazów.

Odnosząc się do zarzutów skarżących zawartych w odwołaniach opisanych na stronach od 3 do 4 niniejszej decyzji, *Minister* stwierdził, że nie zasługują one na uwzględnienie.

Rozpatrując postulat Stanisławy Harcaj dotyczący przejęcia na rzecz Skarbu Państwa, w związku z realizacją przedmiotowej inwestycji drogowej, całej nieruchomości o nr ew. 136/8, oraz postulat Ireny Borowiec dotyczący przejęcia na rzecz Skarbu Państwa całej nieruchomości o nr ew. 131, w oparciu o przepis art. 113 ust. 3 *ugn*, wyjaśnić należy, co następuje.

Decyzja o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej została wydana na podstawie przepisów *ustawy*.

Zgodnie z art. 23 *ustawy*, w sprawach nieuregulowanych w rozdziale 3 *ustawy*, zatytułowanym „Nabywanie nieruchomości pod drogi”, stosuje się przepisy *ugn*. W związku z faktem, że kwestia ewentualnego nabycia przez inwestora na rzecz Skarbu Państwa bądź jednostki samorządu terytorialnego działek pozostałych po podziale, zlokalizowanych poza liniami rozgraniczającymi teren inwestycji drogowej, została uregulowana w art. 13 ust. 3 *ustawy*, stwierdzić należy, iż w przedmiotowym przypadku nie może znaleźć zastosowania art. 113 ust. 3 *ugn*, a wnioski skarżących o przejęcie całych nieruchomości, są oparte na błędnej podstawie prawnej.

W tym miejscu wyjaśnić należy, że celem *ustawy* jest stworzenie warunków prawnych zapewniających sprawny przebieg realizacji inwestycji drogowych. Wyjątkowy charakter *ustawy*, wyrażony jest nie tylko w jej tytule, ale wynika też z całokształtu uregulowań stanowiących uproszczenie postępowania administracyjnego w stosunku do uregulowań

m.in. *ustawy Prawo budowlane*, gdyż inwestor uzyskuje jedną decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, zawierającą w sobie ustalenie lokalizacji inwestycji, podział nieruchomości oraz pozwolenie na jej budowę. *Ustawa* jest zatem regulacją szczególną (*lex specialis*), gdyż określa zasady i warunki przygotowywania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, w tym lokalizację, podział nieruchomości oraz nabywanie nieruchomości, jak i organy właściwe do orzekania w tych sprawach.

Ustawodawca precyzyjnie określił zakres wniosku składanego przez zarządcę drogi publicznej. Porównując jego zawartość (wraz z załącznikami) z ustawowo wyznaczoną treścią orzecznictwa decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, określoną w art. 11f ust. 1 *ustawy*, organy orzekające nie mogą bez zgody inwestora modyfikować ustaleń i parametrów zawartych we wniosku o wydanie ww. decyzji, jeżeli nie wynika to z wiążących organ przepisów prawa.

Organy wydające decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej są uprawnione jedynie do oceny prawnej całości przedsięwzięcia inwestycyjnego i dokumentacji przedłożonej przez wnioskodawcę. Tylko bowiem stwierdzenie przez organ, iż kształt inwestycji w wersji zgłoszonej we wniosku narusza normę wynikającą z określonych przepisów prawa, zobowiązuje ten organ do odmowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w wersji wnioskowanej przez zarządcę drogi publicznej.

Stosownie do orzecznictwa sądowno-administracyjnego (vide: wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 czerwca 2011 r., sygn. akt: II SA/Wa 561/11, z dnia 14 maja 2010 r., sygn. akt: IV SA/Wa 1722/09, z dnia 20 października 2009 r., sygn. akt: IV SA/Wa1865/08, z dnia 25 września 2009 r., sygn. akt: IV SA/Wa 226/09, z dnia 2 czerwca 2009 r., sygn. akt: IV SA/Wa 361/09, z dnia 18 kwietnia 2007 r., sygn. akt: IV SA/Wa 46/07 oraz wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 listopada 2010 r., sygn. akt: II OSK 1968/10 i z dnia 20 stycznia 2010 r., sygn. akt: II OSK 2416/10), dotyczącego przepisów *ustawy*, stwierdzić należy, że ani Wojewoda Świętokrzyski, ani *Minister*, nie posiadają kompetencji do zmiany przebiegu linii rozgraniczających teren planowanej inwestycji wbrew stanowisku inwestora. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości.

Ponadto, zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 *ustawy*, w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w *ustawie*, stosuje się odpowiednio przepisy *ustawy Prawo budowlane*. Jak wynika z treści art. 35 ust. 4 *ustawy Prawo budowlane*, w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4,

właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego, organ jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (stosownie do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt: VII SA/Wa 1955/10).

Należy zaznaczyć, iż skoro ustawodawca precyzyjnie określił zakres wniosku składanego przez zarządcę drogi publicznej, to porównując jego zawartość (wraz z załącznikami) z ustawowo wyznaczoną treścią orzeczniczą decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, określoną w art. 11f ust. 1 *ustawy*, organy orzekające nie mogą bez zgody inwestora modyfikować ustaleń i parametrów zawartych we wniosku o wydanie ww. decyzji, jeżeli nie wynika to z wiążących organ przepisów prawa.

W związku z powyższym, Wojewoda Świętokrzyski, przed przekazaniem *Ministrowi* odwołań wniesionych za jego pośrednictwem, pismami z dnia 8 września 2011 r., znak: IG.III.7820.9.2011, oraz z dnia 26 września 2011 r., znak: IG.III.7820.9.2011, przekazał inwestorowi kopie odwołań, odpowiednio Stanisławy Harcaj i Ireny Borowiec, w celu zajęcia stanowiska w sprawie podniesionych przez skarżące zastrzeżeń co do planowanej inwestycji.

W piśmie z dnia 11 września 2011 r., znak: Ze-3979/DK/P4/IKo/2249/09/2011, inwestor wyjaśnił, iż działka o nr ew. 136/8, stanowiąca własność Stanisławy Harcaj, ma powierzchnię 1,1861 ha. Na areal ten składają się łąki klasy IV i V oraz rola zabudowana. Przedmiotowa działka została podzielona na 3 części:

- działkę o nr ew. 136/10 o pow. 0,2942 ha (zabudowaną z istniejącym dojazdem),
- działkę o nr ew. 136/9 o pow. 0,1993 ha (do przejęcia pod drogę),
- działkę o nr ew. 136/11 o pow. 0,6926 ha (rolną z zaprojektowanym zjazdem).

W ocenie inwestora, nieruchomości o nr ew. 136/11 jest działką pełnowartościową, która może być użytkowana zarówno jako działka rolna, jak i budowlana, czyli wręcz zyskuje na wartości. Z uwagi na powyższe, inwestor nie widzi podstaw do wykupu całości działki o nr ew. 136/8, w związku z realizacją drogi dojazdowej.

Inwestor wyjaśnił również, że dopiero ostateczna decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zatwierdza podział nieruchomości oraz stwierdza, że nieruchomości znajdujące się w liniach rozgraniczających stają się własnością Skarbu Państwa. Wniosek o wykup pozostałej po podziale części nieruchomości, złożony na tym etapie postępowania, jest zatem przedwczesny, gdyż zgodnie z art. 13 ust. 3 *ustawy*, w przypadku, jeżeli przejęta jest część nieruchomości, a pozostała część nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, właściwy zarządca drogi jest obowiązany do nabycia, na wniosek

właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego, tej części nieruchomości.

Dopiero po uzyskaniu waloru ostateczności przez decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, Stanisława Harcaj może wnioskować o wykup nieruchomości pozostającej poza pasem drogowym.

W piśmie z dnia 26 września 2011 r., znak: GDDKiA-O/Ki-P-2-ek/4111-3-51/11, inwestor wyjaśnił natomiast, iż działka o nr 131, stanowiąca własność Ireny Borowiec, ma powierzchnię 0,79 ha. Na areal ten składają się łąki klasy IV i V oraz rola zabudowana klasy V. Przedmiotowa działka została podzielona na 3 części:

- działkę o nr ew. 131/1 o pow. 0,0845 ha (do przejęcia pod drogę),
- działkę o nr ew. 131/2 o pow. 0,3474 ha, (z istniejącym dojazdem z drogi gminnej),
- działkę o nr ew. 131/3 o pow. 0,3581 ha (rolną z zaprojektowanym dojazdem).

W ocenie inwestora, wydzielone po podziale działki o nr ew. 131/2 (budowlano-rolna) i 131/3 (łąka) pozostające poza pasem drogowym, są działkami pełnowartościowymi, co nie kwalifikuje ich do zaliczenia jako tzw. resztówek, których nie można użytkować zgodnie z dotychczasowym przeznaczeniem. Przedmiotowe działki po wybudowaniu drogi, z racji położenia i poprawy komunikacji, wręcz zyskują na wartości, gdyż mogą być użytkowane jako działki budowlane i rolne.

Powyższe uwarunkowania nie dają podstaw do wykupu całej działki o nr ew. 131 w związku z realizacją drogi dojazdowej, gdyż zgodnie z art. 13 ust. 3 *ustawy*, właściwy zarządca drogi zobowiązany jest do nabycia, na wniosek właściciela lub użytkownika wieczystego, pozostałej po podziale części nieruchomości, tylko w takich przypadkach, gdy po wydzieleniu i przejęciu części nieruchomości pozostała jej część nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele.

Organ drugiej instancji, działając na podstawie art. 9 i art. 10 *kpa*, pismami z dnia 24 lutego 2012 r., znak: BOII-3ks/BP-5ks-772-138-428/11/12, oraz z dnia 2 lutego 2012 r., znak: BOII-3ks/BP-5ks-772-138-280/11/12, przekazał kopie omówionych powyżej pism inwestora, odpowiednio Stanisławie Harcaj i Irenie Borowiec, zawiadamiając o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie. Skarżące nie wniosły żadnych uwag do ww. pism we wskazanym terminie.

Po przeanalizowaniu zarzutów podniesionych w odwołaniach przez Stanisławę Harcaj i Irenę Borowiec, jak również po przeanalizowaniu stanowiska inwestora zaprezentowanego w pismach z dnia 11 września i 26 września 2011 r., organ odwoławczy podzielił przedstawione przez inwestora argumenty dotyczące kwestii niemożności przejęcia całych działek o nr ew. 136/8 i o nr ew. 131 na tym etapie postępowania, uznając je za uzasadnione.

W wyniku analizy map przedstawiających linie rozgraniczające teren planowanej inwestycji oraz teren niezbędny dla obiektów budowlanych, *Minister* stwierdził, iż na częściach ww. działek zlokalizowanych poza liniami rozgraniczającymi, inwestor nie zaprojektował żadnych elementów drogowych, których wybudowanie uzasadniałoby zmianę przebiegu linii rozgraniczających i konieczność przejęcia działek o nr ew. 136/8 i o nr ew. 131 w całości.

Wyjaśnić należy, że Stanisławie Harcaj i Irenie Borowiec przysługuje prawo do wystąpienia z wnioskiem o nabycie pozostałych po podziale części nieruchomości, w trybie art. 13 ust. 3 *ustawy*, do właściwego zarządcy drogi, czyli w tym przypadku do Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad.

Podkreślić przy tym jednak trzeba, że wniosek o wykup pozostałych po podziale części nieruchomości może być rozpatrzony dopiero wówczas, gdy decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, zatwierdzająca równocześnie podział nieruchomości, stanie się ostateczna. Kwestia ewentualnego nabycia przez właściwego zarządcę drogi pozostałych po podziale części nieruchomości stanowiących własność Stanisławy Harcaj i Ireny Borowiec ma charakter roszczenia cywilnoprawnego i wykracza poza zakres niniejszego administracyjnego postępowania odwoławczego.

Odnosząc się do zawartego w odwołaniach skarżących zarzutu dotyczącego prawdopodobnego znacznego obniżenia wartości rynkowej zarówno nieruchomości o nr ew. 136/8, jak i nieruchomości o nr ew. 131^f, wyjaśnić należy, że na podstawie zawartego w decyzji Wojewody Świętokrzyskiego stwierdzenia o przejściu z mocy prawa na własność Skarbu Państwa części ww. działek, w ocenie *Ministra*, nie można wywnioskować, iż nastąpi znaczne obniżenie wartości rynkowej przedmiotowych nieruchomości. Obawy skarżących uznać należy za przedwczesne. Dodatkowo wskazać trzeba, iż niewykluczone jest, że może wystąpić sytuacja wręcz odwrotna do przedstawionej przez skarżące, gdzie wartość ww. działek może wzrosnąć z uwagi na ich bezpośredni dostęp do nowej drogi dojazdowej, zlokalizowanej wzdłuż drogi ekspresowej S7, która stanie się łącznikiem kilku sąsiednich miejscowości z Kielcami. Niemniej jednak kwestie te również nie mogą stanowić przedmiotu niniejszego administracyjnego postępowania odwoławczego prowadzonego w sprawie decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej.

Mając powyższe na względzie, należy stwierdzić, że zarówno wniosek inwestora, postępowanie przeprowadzone przez organ pierwszej instancji, jak i zaskarżona decyzja Wojewody Świętokrzyskiego Nr 8/11 z dnia 24 sierpnia 2011 r., znak: IG.III.7820.9.2011, nie naruszają prawa, a zarzuty zawarte w odwołaniach nie zasługują na uwzględnienie.

W związku z powyższym, orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji.

Na podstawie art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 1270), na decyzję przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

powołania
MINISTRA TRANSPORTU,
BUDOWNICTWA I GOSPODARKI MORSKIEJ
Sakub Lepalczyk
Dyrektor
Departamentu Orzecznictwa II

Otrzymują:

1. Wojewoda Świętokrzyski;
2. Zbigniew Kochaniak
WBP Zabrze sp. z o.o.
Pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad;
3. Radca prawny Stanisław Tużnik, pełnomocnik:
 - Stanisławy Harcaj (1 egz.)
 - Ireny Borowiec (1 egz.);
4. A/a.

Do wiadomości:

1. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Kielcach;
2. Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Kielcach;
3. Świętokrzyski Urząd Wojewódzki w Kielcach;
4. Starosta Kielecki
wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej;
5. Starosta Skarżyski
wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej;
6. Sąd Rejonowy w Kielcach
VI Wydział Ksiąg Wieczystych;
7. Sąd Rejonowy w Skarżysku-Kamiennej
V Wydział Ksiąg Wieczystych.